

מ"ת 22636/10/16 - מדינת ישראל נגד מתניה גונן, יעקב ישראל קינן, עמיר חדד, גל ביטון, יותם אונגר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 22636-10-16 מדינת ישראל נ' גונן(עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת מדינת ישראל

09 ינואר 2017

נגד
המשיבים

1. מתניה גונן (עציר)
2. יעקב ישראל קינן (עציר)
3. עמיר חדד (עציר)
4. גל ביטון (עציר)
5. יותם אונגר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד לוס

ב"כ המשיב 5 - עו"ד אילן אזולאי

המשיב 5 הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (בעניינו של משיב 5)

1. כנגד המשיבים הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, שלצידה כתב אישום המייחס להם עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

2. ביום **6.12.16** קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של **משיב 5** (להלן: "המשיב"), ונתבקש תסקיר שירות מבחן על מנת לבחון אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

3. תסקירי המעצר

עמוד 1

ביום **26.12.16** התקבל תסקיר (מיום 25.12.16) בעניינו של המשיב, והוא הופנה לקבלת תסקיר משלים שיבחן את חלופת המעצר והמפקחים המוצעים בצורה יסודית.

מתסקיר המעצר עולה כי הוא רווק כבן 24, קודם למעצרו התגורר בבית הוריו בבני ברק ועבד בשתי עבודות- הכנת מצות והובלות. במקביל - התנדב בפינת החי בעיריית בני ברק.

הוא הבן הרביעי מבין שמונת הילדים במשפחת מוצאו המנהלת אורח חיים חרדי מאז שהוריו חזרו בתשובה טרם הולדתו.

אחיו מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומשולבים במסגרות חינוך לפי גילם כשהגדולים ממנו אברכים ותלמידי ישיבה, והבנות לומדות בסמינר.

אמו עובדת סוציאלית ומטפלת זוגית במקצועה, ואביו תלמיד כולל, שניהם נעדרי עבר פלילי.

המשיב למד במסגרת חרדית עד גיל 16 ולאחר מכן עזב את לימודיו והשתלב בעבודה. משלב זה- חלה התרופפות במידת מחויבותו לאורח חיים דתי, כשהדרגה- נחשף לסגנון חיים חילוני, ויצר קשרים עם חברים משני העולמות. בשיחה עמו- תאר שימוש מזדמן בקנאביס, סביב מפגשים חברתיים ולא באופן קבוע, שלל התמכרות או תלות המצריכות טיפול ייעודי.

ציין כי בגיל 22 לאחר שנחלש עוד באורח חייו הדתי, ובהיותו מחוץ למסגרת הישיבה, נקרא לשירות בצה"ל אך בסמוך לאחר מכן נפגע בתאונת אופנוע באופן שהצריך טיפול- ועד היום מסתייע בקיים.

באותה עת נעדר מן השרות וריצה עונש מאסר קצר בכלא צבאי. כיום משויך ליחידת ר"מ 2 ואינו משובץ ליחידה ספציפית.

המשיב תאר הכרות עם שניים מהנאשמים- נאשם 2 ו-4, באמצעות חבר נוסף שלדבריו שוחרר. שלל הכרות עם האחרים ותאר חריגות ההתנהגות המיוחסת לו וקשר המעורבות בה להיותו באותה עת חסר מסגרת מסודרת ומצוי בשלבי החלמה המפציעה.

השירות התרשם כי אינו מאופיין בקווי אישיות עבריינים מבוססים, וכי נענה לפניית אחרים אליו - בין היתר בשל חוסר מעש ונוכח הרווחים המשניים מהם נהנה.

ההתרשמות הינה כי פעל מתוך עמדה והתייחסות שטחית וילדותית למשמעות התנהגותו, ולא שקל באופן מעמיק משמעותה הפלילית והעמדת עצמו במצבי סיכון.

המשיב ציין כי זה לו מעצרו הראשון, ומפגש מורכב בהליך הפלילי, וההערכה היא כי חווה את המעצר באופן משברי וחש זרות לאוכלוסייה. תאר הסתגלות הדרגתית לתנאים ולא ביטא מצוקה חריגה, מעבר למרחק מבני משפחתו.

בשיחה עמו- שלל מחשבות אובדניות או צורך בקשר עם גורמי טיפול בבית המעצר.

עמוד 2

המשיב התייחס למעצר כאל סנקציה שחידדה עבורו את חומרת התנהגותו והציבה גבול ברור לקשריו. הוא התייחס לכוונתו להיענות לכל תנאי מגביל שיקבע וביקש להיות בבית הוריו ובפיקוחם הצמוד.

ביטא נכונות להמשיך הקשר עם השירות, בין היתר נוכח הבנתו כי המיוחס לו משקף התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות בהקשרים שוליים, וכן בחירות מכשילות מבחינה חברתית, שיש מקום להעמיק את ההבנה לגביהן על מנת להפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד.

השירות התרשם מבחור צעיר שבשנים האחרונות נעדר מסגרת יציבה והתנהל באופן ארעי שונה מאורח חיי משפחתו והציפיות ממנו. למרות קשייו, מתאר את משפחתו כמסגרת תומכת עבורו, ומגדיר את יחסיו עם הוריו כמשמעותיים עבורו.

על גורמי הסיכון בעניינו -מנה השירות את העובדה לפיה בשנים האחרונות חלה התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות, כשלמעשה נעדר מסגרת לימודים ועבד לסירוגין בעבודות שונות, את פציעתו וקטיעת שירותו הצבאי שהקשו עליו בביסוס אורח חיים יציב באופן שתרם להשתייכותו החברתית הבעייתית כמתואר ולבחירות שוליות.

על גורמי הסיכוי לשיקומו -מנה השירות את היותו נעדר עבר פלילי, וכי חווה את המעצר כמציב גבולות.

השירות התרשם כי אינו מכור פעיל, וכי בכפוף לפיקוח הדוק וסמכותי- יוכל להיענות לתנאי שחרורו, ולהימנע מצריכת חומרים.

כמו כן העריך השירות כי המשיב לא יפעל כיום באופן שיחמיר את מצבו המשפטי, או יפגע באמון מפקחיו, וניתן לשקול בחיוב שחרורו בתנאים מגבילים, בין היתר לצורך המשך הטיפול הכירורגי לו זקוק.

בכל הנגוע להמשך מעצר בפקא"ל- ההערכה היא כי המשיב יוכל להיענות לתנאי שחרורו והסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו בעיתוי זה אינו מחייב המשך מעצרו בפקא"ל.

בנוסף, ככל שמדובר בעבירות סמים הרי שהפקא"ל אינו מהווה מרכיב מרכזי מפחית סיכון אלא דווקא איכות הפיקוח האנושי שיכול לתמוך בו במשבר הנוכחי ולהתנהל מולו בסמכויותיו במסגרת מעצר הבית ובליווי בצרכיו השונים- רפואית, וכן בקשר עם השירות.

לא עלה בידי השירות להפגש עם **הורי המשיב** ועל כן שוחחו עם אמו טלפונית.

האם תארה משבר עמו מתמודדת המשפחה נוכח מעצרו של המשיב, אופי וחומרת המיוחס לו וחריגות ההליך המשפטי בחיי המשפחה.

האם ביטאה עמדה ברורה וחד משמעית סביב שימוש בסמים או מעורבות עם החוק ותארה את קשייו המשיב

בשנים האחרונות למצוא לעצמו מסלול חיים יציב שיענה על צרכיו.

הביעה מחוייבות מלאה לפיקוח עליו בבית ההורים ביחד ען בעלה ואחיה, דודו של המשיב.

בנסיבות אלה, התרשם השירות כי האם הינה רצינית ואחראית המחויבת לחוק, ורואה באופן מותאם את הסיכון במצבו של המשיב. עוד התרשם השירות כי היא ושני המפקחים האחרים הינם אנשים בוגרים, הקרובים למשיב, ומהווים עבורו דמויות משמעותיות, יתמכו בהמשך הקשר שלו עם השירות, ויוכלו להוות עבורו גורמים מכוונים ומפקחים במסגרת הבית לאורך זמן.

האם ביטאה הבנה לחשיבות הבקרה על קשריו, הימנעותו משימוש בחומרים, התייצבותו לדיונים ושיתוף פעולה עם השירות.

לאור האמור, וההערכה כי לסנקציה שננקטה עד כה הייתה השפעה מציבת גבול ומפחיתת סיכון בעניינו של המשיב, ממליץ השירות כי בכפוף להתרשמות ישירה של בימ"ש מהמפקחים- ישוחרר לבית הוריו למעצר בית מלא, בפיקוחם של השלושה.

בנוסף, ממליץ השירות על הטלת צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים, כך שיהווה עבורו מסגרת סמכותית ופיקוחית נוספת ויעמיק בגורמי הסיכון ובצרכים הטיפוליים הנגזרים מהם.

מהתסקיר המשלים בעניינו מיום 29.12.16 עולה כי השירות נפגש עם הוריו של המשיב.

האם, ציפורה אונגר בת 62, עו"ס במקצועה, עובדת לרוב מביתה בשעות עבודה גמישות ומציעה עצמה כמפקחת עיקרית על המשיב.

תארה קשר קרוב עמו לאורך השנים, כשניכר כי מעורה בחייו. כמו כן תארה את קשייו הלימודיים במסגרת הישיבה על רקע הפרעת קשב וריכוז ממנה סובל, לצד תיאור יכולותיו התעסוקתיות הטובות.

האב, מר יצחק אונגר, בן 62, אברך בכולל, שוהה בכולל עד שעות הערב, ומסר כי יכול להעדר ולהחליף את האם בפיקוח על המשיב במידת הצורך.

האב תאר את מצוקתו של המשיב כתלמיד ישיבה נוכח הסנקציות העונשיות הגופניות שננקטו כלפיו על ידי רבני הישיבה.

ההורים גילו מעורבות בחייו והיכרות עם סביבתו החברתית, ובכלל זה עם אחד הנאשמים, ומסרו כי ככל הנראה לא העריכו נכונה את מידת השפעתו על המשיב בהקשר השולי, בעיקר נוכח התקופה המשברית בה היה שרוי בשל תאונה שעבר, והעדר מסגרת תעסוקתית ותפקודית. כיום, ערים לצורך בפיקוח הדוק ועירני מצדם במסגרת שהותו במעצר בבית בביתם.

ההורים ציינו כי המשיב נענה לסמכותם ומחויב להם, ואינם חוששים כי יפר את תנאיו.

השירות התרשם ממפקחים רציניים, שומרי חוק, הערים לסיכון במצבו של המשיב ולנדרש מהם במסגרת הפיקוח עליו במעצר הבית.

השירות מעריך כי מעצרו של המשיב מהווה עבורו ועבור הוריו סנקציה בעלת השפעה מציבת גבול, ומעריך כי החלופה המוצעת ביתם ובפיקוחם הינה מתאימה ומאזנת לסיכון במצבו.

באשר לשאלת המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני- חזר השירות על ההערכה כי המשיב יוכל להיענות לתנאי שחרורו אף בלא איזוק, והסיכון להישנות התנהגות בעייתית בעיתוי זה אינה מחייבת המשך מעצו בפקא"ל.

לאור כל האמור, המליץ השירות על שחרורו של המשיב למעצר בית בפיקוח הוריו לצד צו פיקוח מעצר בשירות למשך 6 חודשים, במהלכם יוכל השירות לסייע לו לזהות מוקדי סיכון בהתנהלותו ובהתמודדות בהליך המתנהל נגדו.

4. מטעוני ב"כ המבקשת עולה כי בבקשה לתיקון כתב אישום נערכו שני שינויים - אחד בבקשת החילוט שלא נוגעת למשיב, והשני- עדכון שווי מוערך של הסם שנתפס בשווי שוק מוערך של למעלה מ- 300 מיליון ₪.

מדובר בעבירה המקימה עילת מעצר סטטוטורית, והפסיקה חוזרת על הכלל לפיו העוסקים בשרשרת שיווק הסם והפצתו, דינם מעצר עד תום ההליכים, כשהדגש הוא על כל החוליות בשרשרת.

במקרה זה ההשקעה בגידול, בצידוד, כמות עובדים והכמות החרیגה דורשת מאמצים ומשאבים רבים לאורך תקופה ממושכת. משקל הסמים מעיד כי לא מדובר בפעולה אקראית או חד פעמית אלא במיזם מתוחכם ומתוכנן היטב שפעל תקופה ארוכה, ועל כן עניינו של המשיב אינו נופל בגדר חריגים.

ככל שהכמות גדולה יותר - הדבר מעיד כי הושקעו משאבים גדולים יותר ותכנון גדול יותר, ונדרשים קשרים עברייניים יותר כדי להתמודד עם שיווקה של הכמות האדירה.

מי שהעז ותכנן והשתתף - מסוכנותו, תעוזתו, וקשריו העברייניים הם בשיעור כזה שאין בעניינו חלופה אפשרית.

כל ניסיון להשוות למקרים אחרים כמעט לא רלוונטי הואיל ואין מעבדה בה מדובר על כמות בערכם של טונות.

יתרה מכך, לא זו בלבד שחלקו של המשיב אינו פחות מהשאר, כי אם לכל הפחות שווה לאחרים.

חרף הגיל הצעיר והעדר עבר פלילי, אין לחרוג מהכלל לפיו דין כל המעורבים בשרשרת הסם למעצר עד תום ההליכים.

המשיב מעיד על עצמו בהודעותיו כי הוא "ספץ" בגידול סמים ומומחה, ומי שמעיד על עצמו כך הוא לא אדם נורמטיבי.

התסקיר בעניינו של המשיב -טועה ומטעה.

התחום המקצועי של שירות המבחן הוא בשיקום, ללא הכלים לבדוק את הנתונים שמוסר המשיב לאשורם. שירות המבחן משמש כלי עזר, ומסקנתו אינה מחייבת.

המשיב, המציג עצמו כמומחה בגידול הקנאביס- לא מספר זאת לשירות המבחן, שאינו מתמודד עם זה ולא מברר מאיפה קנה את המומחיות הזאת, וכך הוא מוצג באופן גורף כאדם נורמטיבי, כשהאירוע הנוכחי הוא אפיזודה בחייו.

בפתח התסקיר מצוין כי קודם מעצרו עבד המשיב בשתי עבודות, שאחת מהן בהובלות, באופן שאינו מתיישב עם היותו בקביים ובעל מגבלה פיזית משמעותית של רגל מרוסקת.

נושא הפציעה גם לא מוצא ביטוי בתסקיר, למעט שורה אחת המזכירה זאת, אך השלכות הפציעה, והעובדה שלא עבד תקופה מסוימת אינן מוצאות בו ביטוי.

הטענה כאילו עבד בשתי עבודות, אינה מתיישבת גם עם הנאמר בהמשך, לפיו המשיב נעדר מסגרת יציבה, והתנהל באופן ארעי.

הרושם הוא -ששירות המבחן כותב את הדברים כפי שהם באים מפי המשיב, בלי לברר את הסתירות ואת הפערים שבהם. גם את היחס של המשיב לעבירה הוא לא מברר לעומק.

שירות המבחן רושם כי פעל מתוך חוסר מעש ורווחים משניים - מבלי לציין מהם אותם רווחים משניים. המשיב התחייב ושייך עצמו למסגרת עבריינית.

התסקיר הראשון מסתפק בשיחה טלפונית עם האם המפקחת באופן חריג ובצורה שטחית.

למרות שבית משפט קבע שהמשיב הוא שכתב את הטבלאות וניהל את מהלך העבודה באמצעות הטבלאות והמשיב אף הודה בכך שכתב הטבלאות- אין התייחסות בתסקיר וככל שהמשיב היה טוען בפני השירות כי מדובר בגידול חקלאי הידרופוני -היה לכך ביטוי בתסקיר.

בעובדה שהוא מציג עצמו בחקירה - כמומחה, וכאדם נורמטיבי בשירות המבחן -יש כדי להעיד על מניפולציות.

לאור האמור, הרי שאי אפשר לתת אמון בנאשם, ובנוסף- הכמות האדירה והמיזם האדיר אינם מאפשרים שחרור של כל מי שנטל בזה חלק.

בנסיבות אלה יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה מאידך - כי הגם שביהמ"ש קבע קיומן של ראיות לכאורה, מדובר במדרג הנמוך ביותר, וחלקו הנמוך בכל הפרשה.

בבש"פ 9433/16 ובבש"פ 3064/15 -בנסיבות חמורות יותר בהן הנאשמים היו דומיננטיים ביותר הורה בימ"ש על מעצר.

על פי חוק המעצרים הכלל הוא שחרור, והחריג הוא מעצר, וקל וחומר כשבענייננו- חלקו של המשיב מופחת יותר, חרף תיקון כתב האישום המגדיל את שווי הסם שנתפס.

בהתייחס לתסקיר - שירות המבחן ערך בדיקה לחלופות המוצעות, בחן אותן היטב, פגש את הוריו של המשיב, והתרשם מהם לחיוב. האם עובדת סוציאלית במקצועה, והציעה עצמה כמפקחת עיקרית.

בנסיבות אלה, יש מקום לאפשר שחרורו של המשיב לחלופה, ולהדקה יותר מהצעת שירות המבחן על ידי הוספת איזוק אלקטרוני וערבויות מתאימות.

המשיב טען בפני שירות המבחן שעבד בעבודות מזדמנות עובר לתאונה שלו, וכיום הוא מתנייד עם קביים.

המשיב ללא עבר פלילי, זוהי לו ההסתבכות הראשונה עם החוק, מעולם לא נעצר, ואין כנגדו מב"דים.

רגלו קובעה באופן מורכב בבי"ח, ולמרות בקשת ביהמ"ש שיטפלו בו -לא עבר טיפול בשב"ס.

לאור האמור, מתבקש ביהמ"ש לשחררו לחלופה לצד הפקדה כספית משמעותית ובחינת תוספת של איזוק אלקטרוני.

5. דין והחלטה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים וטיעוני הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל במובן זה שאין מנוס מהותרת המשיב במעצר עד תום ההליכים.

עסקינן בגידול וניהול מעבדת סמים בהיקף עצום של **כחמש וחצי טונות של סם מסוכן מסוג קנאביס, ובשווי שוק של כ- 300 מיליון ₪**, כל זאת באמצעות מעורבותם של אחרים, ובכלל זה - המשיב.

בהמשך להחלטתי מיום **6.12.10** - ברי כי חלקו של המשיב אינו פחות בחומרתו משל האחרים בביצוע העבירות - ובעניין זה ככל שצוין כי חלקו פחות (החלטתי מיום **26.12.16**) - היה בכך המשך לטענת ב"כ בישיבת 6.12.16.

חלקו של המשיב הינו לפחות כחלקם של האחרים המעורבים עימו בנושא הבקשה בענייננו.

בכל הנוגע לעבירות סמים, לא כל שכן בהיקף הנ"ל, והמבוצעות באמצעות שרשרת הפועלת בעבור בצע כסף, ברירת המחלל הינה מעצרו של הנאשמים בהן מאחורי סורג ובריח, למעט מקום בו עסקינן בנסיבות חריגות

המצדיקות שחרור לחלופה.

וכך נקבע בבש"פ 9481/16 כאמל אבו טאהא נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 12.12.16).

"העבירות שבהן מואשם העורר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, ומחייבות ככלל מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 8585/15 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.12.2015) (להלן: עניין בן לולו)). זאת נוכח החשש שמא יבצע הנאשם עבירות סמים נוספות בעודו נתון בחלופת מעצר עבור "בצע כסף" או בעבור טובות הנאה אחרות (בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דנה, פסקה 19 (21.4.2015)). ביסוד התפיסה האמורה עומד הצורך בגדיעת שרשרת שיווק הסם והפצתו, שכן כידוע שרשרת זו מורכבת לא אחת ממספר חוליות אשר מופעלות על ידי אנשים שונים שלכל אחת מהן תרומה כלשהי להפצת הסמים. על רקע זה נקבע כי "כל חוליה וחוליה בשרשרת הברחת הסם מקימה חזקת מסוכנות לציבור ומובילה ככלל להותרת הנאשם במעצר עד תום ההליכים"

לעניין אותן נסיבות חריגות המצדיקות שחרור קבע בימ"ש שם-

"בצד האמור נפסק כי במקרים המתאימים יכול בית המשפט להורות על שחרורו של נאשם בעבירות כאמור לחלופת מעצר שיש בכוחה לאיין את המסוכנות באופן מניח את הדעת. כך למשל נקבע כי ניתן להורות על שחרורו ממעצר של מי שהוא "אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, או כאשר מדובר במי שאינו 'נטוע' בעולם עבריינות הסמים"

הגם שבעניינו מדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי, הרי שיש בחומרת נסיבות ביצוע העבירה על ידו כדי לגבור על נסיבות מקלות אלה, באופן המעיד כי אין מדובר במי שאורח חייו נורמטיבי כלל ועיקר, כי אם בבחינת "נטוע" בעולם העברייני.

ויובהר: אין מדובר במעידה חד פעמית של בחור צעיר, בשיקול דעת מוטעה מצדו, או נסיבות בהן נתפס כשברשותו "ג'וינט" לשימושו האישי, כי אם במערכת משומנת היטב, של גידול ושיווק קנאביס בכמויות מסחריות עצומות, בשווי אדיר, שהופעלה ע"י מספר אנשים ותוכננה כדבעי- ועמה נמנה המשיב, שאת חלקם של המעורבים הכיר הכרות חברית מוקדמת.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו משיב זה מעיד על עצמו כמומחה לגידול סמים, "ספץ" כהגדרתו, שבעברו (הצעיר) הספיק לרכוש ידע רב בתחום ואף להפוך ל"יועץ" של ממש.

זוהי אינה התנהלות של אדם נורמטיבי, חסר מסגרת וחסר אמצעים ככל שיהיה.

בנסיבות אלה, לא זו בלבד שהעדר עבר פלילי וגיל צעיר- אינם חזות הכל, אלא אף יש מי שיראה בהן כנסיבות שיש בהן כדי להחמיר עם המשיב.

יש לציין כי בנסיבות אלה, אין בידי אף לקבל את המלצת שירות המבחן, המהווה כשלעצמה המלצה בלבד.

ראשית, התסקיר נערך באופן לאקוני ושטחי, הסתפק בשיחה טלפונית עם אמו, המוצעת כמפקחת עיקרית, ועל סמך זה- מצא אותה "רצינית ואחראית המחויבת לחוק" והסיק כי היא ושני המפקחים האחרים הינם קרובים למשיב, ומהווים עבורו דמויות משמעותיות, ויוכלו להוות עבורו גורמים מכוונים ומפקחים במסגרת הבית לאורך זמן (עמ' 3 לתסקיר).

וידגש: הערכה זו נעשתה על סמך שיחה טלפונית גרידא עם האם, ובלי לשוחח כלל עם שני המפקחים האחרים(!).

בנוסף, הותיר השירות באופן תמוה את ההרשמות הישירה מהמפקחים- לבית המשפט, חרף היותו הגורם המקצועי שאמון על כך.

שנית, איני מקבלת את התרשמות השירות לפיה פעל המשיב "מתוך עמדה והתייחסות שטחית וילדותית למשמעות התנהגותו ולא שקל באופן מעמיק משמעותה הפלילית והעמדת עצמו במצבי סיכון" (עמ' 2 פסקה 2 לתסקיר).

הנסיבות החמורות המתוארות בכתב האישום, וההתגייסות למפעל לגידול קנאביס בכמויות המגיעות כדי טונות(!) ומאות מילוני שקלים, אינו מונע ממניע ילדותי גרידא.

תיאור זה הינו פשטני, המפחית מאחריותו של המשיב (ככל שזירשע) למיוחס לו.

שלישית, התסקיר אינו נותן משקל של ממש לגורמי הסיכון בעניינו של המשיב, ובכלל זה- העובדה לפיה בשנים האחרונות חלה התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות כשלמעשה נעדר מסגרת לימודים ועבד לסירוגין בעבודות שונות, את פציעתו וקטיעת שירותו הצבאי שהקשו עליו בביסוס אורח חיים יציב באופן שתרם להשתייכותו החברתית הבעייתית ולבחירותיו השוליות.

רביעית, אף מהתסקיר המשלים, שנערך נוכח הפגם המהותי שנפל בבחינת המפקחים, בו נפגש השירות עם המפקחים המוצעים, **דודו** של המשיב שהוצע בתסקיר הראשון כאחד המפקחים לא התייצב כלל, ולגבי **ההורים**- הרי השירות לא התייחס לכך שהמשיב הסתבך בפלילים דגן

חרף היותה של האם מעורבת בחיי המשיב ומודעת לקשריו עם אחד המשיבים, כמו גם העובדה כי ביצע את העבירות שעה שהתגורר בבית הוריו בבני ברק, כשלשירות מסרו כי "**ככל הנראה לא העריכו נכונה את מידת השפעתו על המשיב בהקשר השולי, בעיקר נוכח התקופה המשברית בה היה שרוי המשיב בשל תאונה**

שעבר, והעדר מסגרת תעסקותית ותפקודית" (עמ' 1 סיפא לתסקיר המשלים).

לאור האמור, לא ברורה התרשמות השירות לפיה חלופה זו הינה **"מתאימה ומאזנת לסיכון במצבו"** (עמ' 2 לתסקיר המשלים).

בשולי הדברים יוער כי - כפי שצוין בתסקיר- ככל שמדובר בעבירות סמים - פקא"ל אינו מהווה מרכיב מרכזי מפחית סיכון, מטבע הדברים, ועל כן אין בו לכשעצמו גם בענייננו כדי לאיין מסוכנותו של המשיב.

.6 לאור כל האמור דין הבקשה להתקבל, והריני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ז, 09/01/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת